

עם אנשים אחרים, היה בדברים אלה מן הסתם כדי להחזיר את הפרשה למימדים סבירים. לא במקרה דגן: "אני עצבני מאוד", אומר אהרון גדליהו. "גם ה' אשה שלי, גם הבת, איך עשתה דבר כזה, לרמות את אביה ולתת את הכסף לחנה? עכשיו נעלם הכסף, אומרים ש' יחזירו. מתי יחזירו? לפני כמה זמן לקח' תי את האחים שלי ואת ברכה, שיעשו משנה. רצו לעשות שטר' חוב. חנה י' בעלה לא הסכימו. למשטרה לא הלכנו, למא לא רצינו לעשות סקנדל. ברכה לא רוצה. אבל גם לא רוצה ללכת לבקש את הכסף בחזרה מחנה ומאהוריים שלה. בסוף הלכנו אנחנו, והסכימו להחזיר לנו הכסף עוד שנתיים. יותר קודם — לא הסכימו. איך נחכה עכשיו עוד שני תיים? באמת, אני לא יודע מה עליה. לא יודע מה אני מסוגל לעשות. העצ' בים שלי הלכו כולם."

הפגנות

עבריו

חוזר למוטב

ארי ראובן עבר כבר הרבה תחנות 22 שנותיו. למן אותו יום רחוק בו התגרשו הוריו, זוכר הוא את עצמו רק כנודד. ממוסד אחד לקיבוץ אחר, מטיל עוגן ב' חב'ת עבריינים צעירים ועוסק בזנות, ממכר סמים ושווד כדי להיתפס ולהיות מועבר לתחנה נוספת — בית-הכלא. בבתי-כלא בילה ראובן שלוש מתוך אותן 22 שנים. לפני שנתיים נמאסה עליו הנד' דה המתמדת והוא החליט לחזור למוטב. ראובן חזר לבית אימו ונטל על עצמו את נטל הטיפול בשימונה אחיו ובאם עצמה חולת השיתוק. מה כבר העיסוק שיכול לבקש לעצמו צעיר במעמדו, וזאת כמובן במיסגרת החוק והסדר הטובים? רק דוכן בשוק הכרמל. ודוכן זה הוא שהביא את ראובן לתחנתו העכשווית: "רק"ח. דוכן בשוק. לאחר שכל נסיונותיו להשיג דוכן עלו בתוהו, גונב לאזנו כי יש

(המשך מעמוד 29)
חשבתי שאני מת. היא נתנה את הכסף למשטרה לאביה, אהרון, המת' פרנס מעבודות נגרות, סיפרה על כך, בין היתר, לחברתה הטובה, חנה רובינ' שטיין. על ההתפתחות הבאה מספר האב: "הכסף היה שוכב בחשבון שלי בבנק. ברכה באה, ביקשה ממני את הכסף. אמר' ר'ה שרוצה לשים אותו בחשבון שלה ב' בנק. נתתי לה. אחר כך, הלכתי ראיתי את הפנקס שלה. לא היה כתוב שם כלום. שאלתי אותה: איפה הכסף? אמרה לי, נתתי לחנה. חשבתי שאני מת."

הסתבר שחנה הצליח לשכנע את ברכה להלוות לה את הכסף. היא עמדה לת' חתן באותו זמן, וסיפרה לברכה התמימה כי ללא סכום זה, לא תוכל להתחנה לצאת לפועל. יחד עם זאת, הבטיחה להחזיר את ההלוואה מיד לאחר החתונה. ממה ומאיפה? זאת, לא הבטיחה.

כל הזמן בוכה. החתונה הסתיימה מזמן, אך הכסף עדיין לא חזר. "מאז שז' קרה", מספרת מיכל, אמה של בר' כה, "הבית שלנו הרוס. אני שבורה, כ'ר לם שבורים. הכי שבורה ברכה המסכנה. היא עכשיו חיילת, וכל פעם שהיא באה הביתה, אבא שלה צועק עליה ומפחיד אותה. גם עלי צועק. גם מרביץ לילדים. כולם עצבנים, משוגעים מזה. אני לא

ברכה גדליהו
הלוואה תמימה —

יכולה לסבול יותר. לא אוכלת. לא יוש' נת. כל הזמן בוכה. כשברכה באה הביתה לחופש, היא כל היום במיטה. בואי ל' אכול, אני אומרת לה, אני עייפה, לא רוצה לאכול, היא אומרת לי."

תמיד עצבנית. הקרע במשפחת גדליהו העמיק כאשר, באחת מחופשו' תיה של ברכה, החריס אביה את מדיה, סירב להחזירם עד שלא תביא את ה' כסף בחזרה. "היא הביאה את המשטרה נגד אביה", מקוננת האם. "זה האבא והאמה של חנה אמרו לה לעשות ככה. המשטרה באה, שמעה, אמרו לברכה: אבא שלך צודק. תביאי את הכסף, למ' את עושה צרות? מאז היא מפחדת לברא הביתה. יותר טוב לה בצבא. זמתי שהיא כבר באה, היא תמיד עצבנית ובוכה." משפחת רובינשטיין, לטענת מיכל, פגעה במשפחתה גם בדרך אחרת. חמורה לא פחת. "אצלנו תמיד יש מנהג, בערב שבת המשפחה כולה יושבת, אוכלת ב' יחד. מאז שחנה לקחה את הכסף, הנה' רים שלה היו באים לברכה, מושיכים א'ר תה שתבוא אצלם בערב שבת, בשביל שתחשוב שהם חברים שלה, ולא תדרוש מהם את הכסף בחזרה."

לא ידעתי. הטרגדיה שבכל הפרשה היא שקשה לראות במשפחת רובינשטיין מחבלי תחבולות ערמומיים, המנסים ל' השתלט על כספים לא להם. גם הם מש' פחה קשתיות, ואמה של חנה נשמעת כנה כאשר היא אומרת: "אני מבטיחה להחזיר את הכסף. עוד כמה חודשים אשיג הלוואה של אלף ל'י, ואחר כך — את השאר. ברכה לא היתה צריכה לת' לבת שלי את הכסף בלי שאני ידעתי. לחנה לא היה כסף בשביל החתונה, והיא רצתה מאוד להתחתן. ואחרי החתונה, לא היה לה להחזיר. אני מרחמת על ברכה, ועל הצרות שיש לה בבית. היא באמת בחורה טובה. אבל מה אני יכולה לעשות? אשתדל להחזיר. מתי? לא יודעת."

לא רצינו סקנדל. בתנאים אחרים,

הבעיה העומדת במרכז השבוע, בן מאז' ניים, היא בריאותך. כל אשר תעשה לשפורה — מומיין, כל אשר תעשה עלול ל' גוע בה — מסוכן מן הרגיל. גש לרופא, לבדיקה שיגרתית, ואל תזניח את פוליטת הבי' טוח בגלל הצלחתך ה' עיסוקי והאמנותיות. נכונו לך הפתעות גם במישור הפיננסי — אך מס הכנסה...

שבוע לא-נורמלי! סוף סוף הצלחת

להשיג את הדבר אליו שאפת זמן כה רב. אך הנהר מברק-שווא שישנור את עיניך ויניח לך להאמין כי מעתה יתנהל הכל מ' עצמו, חדיחלק, התי' חל, איפוא, כבר ה' שבוע, בהתוויית דרך חדשה לעצמך, ואל תיתפתח לזנוח מה ש' נראה לך עבודה קשה.

גם לך נשקפות סכנות כלשהן, אם כי חמורות פחות: במיוחד לך עסק בעבודה עם מכונות או מכשירים חדשים וחשמליים. אל תיכנס לחובות ואל תת' חייב על כסף, מלבד זאת, אווירה טובה תא' פוף את בני מזל קשת: הם ייתקלו בשרה של מה של אנשים מעניי' נים, במיוחד במישור הרומנטי. היה נבון.

דיעות משונות ששמעת בזמן האחרון, גרמו

אצלך מהפכת-ערכים, ורצון להיות שונה, אקסצנטרי, במרכז ה' עניינים. אל תיתן ל' אותו אדם שסובב את ראשך עד כה בדברי ההבלים שהוא נוהג להשמיע לך, להמשיך ולעשות זאת. כל מה שעליך לעשות הוא לה' יות ישר עם עצמך.

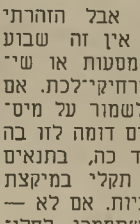
ה'11 בחודש עשוי להתגלות לך כיום בעל משמעות בכל הקשור לפעילותך הרומנטית. תיווכח שיש לך יותר ידידי'אמת ממה ששי' ערת. מתנות שימושיות יפתיעו אותך. חייחב' רה עליוס ונעמיס יסי' חו את דעתך מבעיות היום-יום. שבוע טוב להיטכון. התקשרות עם בן מזל בתולה, עשו' ייה להיות מועילה.

תיווכחי לראות שהוא מוכן לבוא לך

ראתך ולגלות בהנה בכל הנוגע לך. הוא לא יוכל להסתיר את מובכו' כשתבחיני ש' הוא נמשך אליך. יום רביעי הוא יום השיל' טון הבלתי מעורער שלך. הוא עשוי ביום זה להסכים לכל מה שעולה על רוחך. אפי' לו לקבל את חיצוניך העשויים. אל תספרי לו על הידיד שהיכרת.

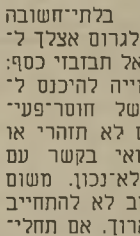
אז אם אתה עדיין לא יודע מה לעשות, גם עצותיהם של ידידך לא יעזרו. מסע קצר אך מהנה עשוי לקרב אותך לאשה שלא צי' פית לפגוש עוד מע'ר לם. אם אתה מן הטי' פוסים האוהבים בית — צפוייה לך חופה. בת טלה: חודש חיוני, השבוע. הוא יפתח בפניך דרך שונה מזו שחשבת נקוט — וזה כדאי. זהירות! תאונות מיכאניות ותאור' נות חשמל עשויות להסתיים לא טוב.

בעלי-שקול. העיקר — לא להגזים בשום דבר ולא לריב. יום ב' הבא מגיש לך הזדמנות נדירה. אל תכתבי מכתבים חשובים ביום חמישי המתקרב ובא.

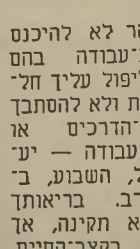
מוזר איך שאתה מס' תבך כל הזמן בתכני' הזולת, לא? כאילו כל זה היה אהוב עליך. אבל אתם שונאים תכנים, לא כן, בני תאומים? נו, את הסוד לא נגלה זה יישאר בינינו. לעומת זאת, כדאי להתרענן במטע נסיעות או טי'ר לים. הבריאות שלך חשובה, בת תאומים: שימרי על עצמך — בייחוד הישמרי ממחלות מידבקות, בעיקר במקומות צ'ר בוירים. הרבי להתרחץ בים, כי מי הים המלוחים ישפיע עליך טוב. לבשי אדום, ואל תחקי את חברתך. זה מוזיק.

ב' היחזרי ששום דבר חשוב לא י'היה תלוי במטע. הישמר מפני גניבה, בייחוד אם את עלולה לנסוע למרחקים ארוכים. בת סרטן, לבשי בגדים בצבע חום או אדום.

צורר ברכות! הישגת את מטרתך, אפילו אם בדרך הקשה. אך הבט אחורה: הדרך בה עברת רצופה גוויות ר' מוסות על-ידך, ופגרים בהם התעללת ללא רחם. לא תמיד הקשי' חות במקומה, אריה, מעט אנשיות בכל מע' שיד, תגדיל את חוג מכריך, ובעיקר את המיספר הזעום של אלה אותם אתה מכנה "חברים". הי נערה בלבן, אותה פגשת בשפתי-הים, או בבית-הקפה, היא נערה כלבבך.

נה כשיש צורך י'פכו אותך לאדם מזוודש.

והוריה
— גרמה להרס הבית.

גואל דלים במדינה. איש טוב ומושיע בשם מאיר וילנר. כשנשאל העברייני לשעבר כיצד גונב וילנר לאזנו, הוא מגלה כי אחת התחנות השכוחות בחייו היתה תקופת חניכות בפנ' תרים השחורים. וילנר נטל את החוזר למוטב תחת חסותו. הוא צייד אותו במכתבי המלצה שתארו את קורותיו רצופי הסבל של הצעיר. הוא היפנה אותו לרשויות המתיאמות. ומשכל זה לא עזר, הוא תיכנן עבורו הפגנה-יוסא בשבת שעברה בפס' דיונוגוף. ראובן צויד כבאלף כרוזים מאירי-יעין שהסבירו לציבור הרחב מה בדיק מעניק לו את הזכות להיות בעלי של רשיון לידוך בשוק הכרמל. את הכרוזים האלה חילק לעוברים ושבים בפס' הסואן במוצאי שבת. משנשאל ראובן למ' לא ילך לעבוד באיזו מלאכה הגיונית ממכבדת את בעליה ענה: "אני נזקק לאישפוז. אני חולה אפילפטיה וסובל מדכאון-נפשי חמור. איני מסוגל לשום עבודה פיזית". ואתה מסתכל בידו העדיה שתי טבעות כבדות. ותוהה מאין הגיעו לאדם שגמר רק שמונה כיתות ומודה כי לא קרא ספר מעודו, כליכך הרבה מילים של שבת.